zvláštní podání, v němž rovněž stěžuje si do toho, že tarif advokátní byl vydán, aniž by o návrhu ministerském advokátní komora byla slyšena.

Také nevzalo ministerstvo pražádného zřetele na požadavky advokátů, zejména ne na zrušení maximální hranice.

V tom ohledu má stav advokátní a notářský stejný osud i myslíme, že bude v zájmu obou stavů, jestliže v záležitostech, které se obou stavů dotýkají, co nejúzeji se semkneme. Vždyť také přijetím článku XIV. vládní předlohy o změně pozůstalostního řízení byla by advokacie zrovna tak utrpěla jako notářstvo.

Jest prapodivno, že právě stav úředníků, pak advokátní a notářský, tedy stavy nejinteligentnější, stíženy byli snížením svých platů, ač cena životních potřeb v tom poměru ještě neklesla a indexní ceny jejich pohybují se stále mezi 10, kdežto ostatní střední stavy, zejména živnostníci, cen svých valně nesnížili. Jest to věru příznačno pro naše poměry uváží-li se, že na př. advokát neb notář za smlouvu při ceně 2 milionů smí čítati pouze 3000 K kdežto pouhý prostředkovatel bez zvláštního vzdělání dostává 2% od každé strany, t. j. 80.000 K.

Takovýto postup proti inteligenci bude míti v zápětí, že inteligence se zproletarisuje, což nebude štěstím pro náš stát.

Na jedné straně zřizujeme střední školy a vysoká učeliště a na druhé odpíráme inteligenci, která věnovala valnou část svého života studiu, nejen přiměřené odměny, nýbrž nejnutnější míru životní.

Superlegalisace. Podle výnosu ministerstva financí ze dne 17. V. 1923 č. j. 109839/6005 podléhají podání notářů o superlegalisaci jejich podpisů (presidií soudů a ministerstev (při legalisacích podpisů stran na listinách určených pro cizinu kolku po 2·— Kč za každý arch podle saz. pol. 49/43 písm. a) 2. a uh. saz. pol. 13/III.

Snížení sazby daně výdělkové. Dle § 34. zák. o přímých daních osobních ze dne 25. října 1896 č. 220 ř. z., upraveného novellou ze dne 23. ledna 1914 č. 13 ř. z., může komise pro daň výdělkovou v takovém případě, kde výnos podniku nebo zaměstnání zakládá se převážně na výdělku pracovním bez značného spolupůsobení kapitálu, snížiti berní sazbu až o tři stupně, nežli jaká přiměřena by byla dle jeho výnosnosti prostřední.

Vzhledem k tomu, že notáři nuceni jsou dle čl. 9. zák. ze dne 1. dubna 1921 velký počet úkonů pozůstalostních prováděti bezplatně a tím již značná naturální daň jest jim uložena, doporučuje se notářům dovolávati se tohoto snížení daně výdělkové, jež pak při značné výši samosprávných přirážek k dani výdělkové znamená slušnou daňovou úleyu.

Poplatek dědický. Jestliže zůstavitel v testamentu určil jedinou dědičku, ale podotknul, že ohledně určité části svého jmění má míti universalní dědička právo užívání a že po její smrti (1917 nastalé) má se tato část jmění rozděliti určitými podíly mezi její děti příp. vnuky, zřídil zůstavitel tímto testamentárním ustanovením ohledně uvedené části jmění legát pro děti resp. vnuky universální dědičky, který byl omezen právem užívání této dědičky do její smrti, nikoliv však fideikomisární substitucí, takže předpoklad dvojího majetkového převodu není dán a nebylo tudíž předepsati z této části jmění poplatek dědický po druhé. (Nález z 24. října 1922 č. 17373 v Daňové a bilanční revui, číslo 1—2, 1923.)

Horovy civilní, soudní řády. Pokládám za nutno zmíniti se aspoň stručně a tím také znova upozorniti u příležitosti vydání Horova s t u d i j n í h o, civilního, soudního řádu nejenom na toto druhé, stručné vydání, ale také ještě na prvé, obsáhlé vydání a zvláště na toto, poněvadž zdá se mi, že stále se hodnotí kuse nesmírná práce a vědomosti, které Hora vložil do tohoto díla.

Je třeba projíti jen letmo spoustou nových zákonů za republiky a uvědomiti si, že každý z nich aspoň v něčem dotkl se civilního, soudního řádu, změniv jej nebo doplniv a pak pochopíme, jaký dar dal všem právním praktikům přede všemi. Nejen znova překládal a to jazykem, na výsost lahodným a přesným, čeho nebylo dopřáno Ottovu velikému dílu, poněvadž byl sevřen a omezen ve své volnosti železnou nutností podříditi se bez ucl.ylky jen a jen originálu při překladě. Nejen tedy zvučně překládal, ale také bohatě kommentoval vzpomenuv u každého paragrafu všech změn, vytvořených novými zákony, ale také důležitých rozhodnutí nejvyššího soudu, na mnoze z poslední doby za republiky již vydaných a pracně vyhledavaných v rozličných časopisech. Mimo to upozorňuje všude pečlivě na theoretické principy. Proto tvoří jeho dílo harmonický celek, v němž je v úměrnosti obsah s formou, čili vědec a umělec doplňuje se v dokonalou jednotu, jak je tomu při každém, zdařilém díle, ať ve vědě, ať v umění.

Netřeba podotýkati, co znamená civilní soudní řád v praxi, snůška nejdůležitějších principů, na kterých úplně závisí uskutečnění a uplatnění materielního práva a to civilní, soudní řád, ve který vnesl Hora prací nad síly jednotlivce opět bezpečnost a jistotu a to naprostou.

Na konec pak ještě toto: Horovo dílo je první, jež svou smělou koncepcí odvážilo se shrnouti v dokonalý celek tolik rozlehlou látku, ovládajíc ji souverainně a tím poskytlo dokonalý vzor a to první všem. Platí o něm plným právem: n o n e n i m m u l t a, s e d e t i a m m u l t u m.

JUDr. Florián Drápal.

Vypsání ceny. Spolek advokátů československých v Praze vypisuje cenu na vědeckou práci o Dějinách advokacie v zemích českých a na Slovensku.

Práce o cenu se ucházející v jazyku českém (slovenském) nechť vylíčí vznik a vývoj právního zastupování, veřejné a sociální postavení právních zástupců (advokátů) v historickém vývoji až do dob nejnovějších.

Ceny uděleny budou tři a to I. cena 5000 Kč, druhá cena 3000 Kč a třetí cena 2000 Kč.

Práce budtež zadány do 31. května 1924 anonymně s udáním jmena a adresy autorovy v zapečetěné obálce u předsedy Spolku advokátů československých v Praze II. čp. 83.

Ceny udělí tříčlenná porota skládající se ze dvou advokátů a jednoho universitního profesora právních dějin, ustanovených Spolkem advokátů československých v Praze.

Spolek advokátů československých má přední právo otisknouti nebo vydati práce cenou poctěné za obvyklý honorář za práce vědecké.

Přeložení.

Ministr spravedlnosti přeložil notáře Hugona Kleckra z Jirkova do Mostu a Dra Karla Hegenbarta z Vyššího Brodu do Litoměřic.

Jmenování.

Ministr spravedlnosti jmenoval kandidáta notářství Eugena Nováka v Plzni notářem v Praze s tím, že bude povinnen míti své úřední sídlo v Praze III. nebo IV., dále kandidáta notářství Dra Leopolda Schwabla v Mikulově notářem ve Vidnavě a Dra Igora Beniače, advokáta v Bratislavě veřejným notářem v Michalovicích.

Kandidáta notářství

s praxí přijme notář v Bechyni. Nabídky s udáním požadavků přímo.

Koncipienta

přijme, po případě začátečníka, notářství ve Skutči. Nabídky s udáním nároků tamtéž.

Koncipienta

dle možnosti dobře zapracovaného, s blízkou substitucí, přijme Dr. Cyrill Zvěřina, notář v Přerově. Podmínky dle dojednání.

Notářské místo ve Vyšším Brodě.

Ku obsazení místa notáře ve Vyšším Brodě, potahmo jiného v obvodu téže notářské komory přeložením uprázdněného vypisuje se soutěž.

Žádosti řádně doloženy dle § 6. not. ř. budtež podány nížepsané komoře do 28. července 1923.

Notářská komora v Č. Budějovicích,
dne 11. června 1923.